

Ταγγαρόπουλος

Γεωργος

Eis tōv vītō Benesenīc περιγραφόμενov ēn dī ãnwe. In' apid. 321
mādīna περιέχorca „eupnōs, eupnōtai:

“+Ἐτερειάθη τὸ παρόν ευπνός διὰ χειρὸς ἐγκού ἔχοντος τερέων
Γεωργίου τοῦ Ταγγαροπούλου, οἰνέτον τῆς ἀριάς ἐνδόζου μητροκάρ-
ερος καὶ πανεύφου Αἴναιεπίνης. διὰ ἐγόδου τοῦ δειορεῶν καὶ
ἀριωτῶν θημᾶν πατερὸς καὶ σινούρου τῆς αὐτῆς ἀριάς μῆραν Αδαν-
σίου μοναχοῦ, ἐν τῇ Κρήτῃ· eis, auȝð'. eis tōv μήτηr τοῦ νοέμβριον, eis
τῆς γ' αὐτοῦ. eis, s̄t̄oy' ēt̄os. ἐν ταῦτη δὲ τῇ θημέρᾳ θήθεν ὁ
αὐθέντης ὁ μισερ' ιδιωτος γόρδης, ὁ πατεροδιοίτε τὴν ερεδήν,

ὅς τοι μοραστηρίους, ἐρχόμενος ἀπ' Ἐπέρας, μέχι πατερά τηγάνι
 κοραρί, ὃς ἐβαν περιουραδόρος τοῦ μοραστηρίου. ναι ἔδεχθινεν
 αὐτὸν, ὃ εἰρημένος ἀγιώτατος οἰνούχος ὡς ἐπρεπεν. ναι ἔζοδιασεν
 ποτῆσ. ναι τύχαριστεσσεν αὐτῷ δὲ εἰρημένος ἐνδοζωταρος ἄρχων, ἐξ
 οὗ γέρει ναι οὖν ἐγένετο ἀφ' ὅπου ταῦτα χώραν οὐδὲν διρεῖν, εἰ μή μό-
 νον τοι μοραστηρίου ἐγένετο. εἴ τοι δέκα ἔδωνεν δὲ εἰρημένος οἰνο-
 υδρος· μέτα πάσαιν μεγάλην χαρὰν ναι τύχαριστην. ἐγράψας δέ αὐτὸν
 ἐγὼ δὲ σιδεράντη μῆνα, ναι ἐγράψας ναι ὅππα ταῦτα, ὃ οὖν ἔσαι γερρα-
 μένα τοι ταῦτα βιβλίων τούτων· ναι δεόμαι τοῦτον πατερές τοῦ μέμνησαι
 πατοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ. Δημήτριος : - >>